YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

20 päivänä syyskuuta 2001 *

Asiassa C-468/00,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään B. Mongin, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues ja S. Pailler, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuimen toteavan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sisävesiväylien tavara- ja matkustajaliikenteen kansallisten pätevyyskirjojen myöntämisperusteiden harmonisoinnista yhteisössä 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/50/EY (EYVL L 235, s. 31) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 31.5.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 22.12.2000 ja jossa yhteisöjen tuo-

mioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sisävesiväylien tavara- ja matkustajaliikenteen kansallisten pätevyyskirjojen myöntämisperusteiden harmonisoinnista yhteisössä 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/50/EY (EYVL L 235, s. 31; jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

2 Direktiivin 13 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on annettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset 18 kuukauden kuluessa direktiivin voimaantulosta ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Direktiivin 14 artiklan mukaan direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä,* mikä tapahtui 17.9.1996.

4 Koska komissio katsoi, ettei direktiiviä ollut saatettu määräajassa osaksi Ranskan oikeusjärjestystä, se aloitti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn. Kehotettuaan virallisella huomautuksella Ranskan tasavaltaa esittämään huomautuksensa, komissio antoi 31.1.2000 perustellun lausunnon, jossa se kehotti Ranskan tasavaltaa toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa lausunnon tiedoksisaannista.

5 Ranskan viranomaisten komissiolle perustellun lausunnon johdosta antamien tietojen mukaan direktiivin noudattamisen edellyttämien toimenpiteiden piti olla toteutettuina vuoden 2000 ensimmäisen vuosipuoliskon loppuun mennessä.

6 Koska komissio ei saanut Ranskan hallitukselta muita tietoja, se päätti nostaa nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

7 Komissio muistuttaa, että EY 249 artiklan kolmannen kohdan ja EY 10 artiklan ensimmäisen kohdan sitovuus velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan määräajassa tarvittavat toimenpiteet direktiivien saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä ja ilmoittamaan komissiolle viipymättä näistä toimenpiteistä.

8 Ranskan tasavalta väittää, että direktiivin täytäntöönpanon viivästyminen johtui tarpeesta muuttaa perinpohjaisesti sisävesiliikenteen pätevyyskirjoja. Tätä työtä ei voida tehdä pyytämättä lausuntoa lukuisilta asianomaisen alan järjestöiltä ja viranomaisilta. Sisävesiliikenteen pätevyyskirjoja koskeva asetusluonnos pitää sen jälkeen vielä lähettää Conseil d'État'n (Ranskan korkein hallinto-oikeus) tarkastettavaksi. Ranskan mukaan direktiivin täytäntöönpano edellyttää lisäksi asetuksen soveltamismääräysten antamista useine liitteineen. Luonnokset lakitekstistä, jonka tarkoituksena on saattaa direktiivi osaksi Ranskan oikeusjärjestystä, ovat vastauskirjelmän liitteenä.

9 On todettava, ettei Ranskan tasavalta kiistä sitä, että se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä täytäntöönpanosäännöksiä.

10 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. mm. asia C-166/97, komissio v. Ranska, tuomio 18.3.1999, Kok. 1999, s. I-1719, 13 kohta).

11 Koska direktiiviä ei ole pantu täytäntöön määräajassa, komission kannetta on pidettävä perusteltuna.

12 Näin ollen Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut määräajassa kaikkia direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

13 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Ranskan tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Ranskan tasavalta ei ole noudattanut sisävesiväylien tavara- ja matkustajaliikenteen kansallisten pätevyyskirjojen myöntämisperusteiden harmonisoinnista yhteisössä 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/50/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Gulmann Puissochet

Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä syyskuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

C. Gulmann

kolmannen jaoston puheenjohtaja